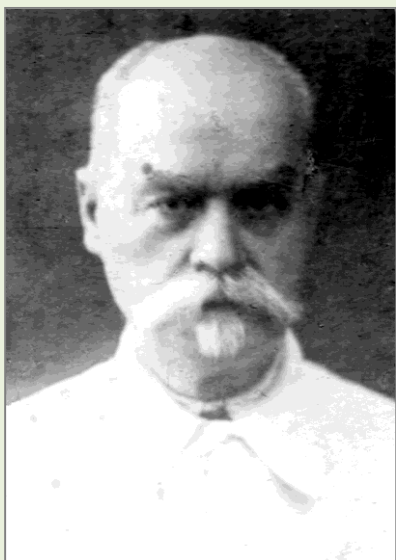

Горбенко Михайло Дмитрович (1870 р. -1949 р.)

Горбенко Михайло Дмитрович народився у жовтні 1870 року, в селянській сім'ї на Київщині. Після закінчення Полтавської гімназії у 1891 році поступив на медичний факультет Київського університету. На четвертому курсі медичного інституту, в літній період, працював на лікарняно-продовольчому пункті Херсонської губернії в м.Каховка. За революційну діяльність переслідувався, був виключений з університету, але свого добився – в жовтні 1897 року отримав звання лікаря. У 1903 році почав працювати в Херсонському земстві завідуючим і хірургом Нагартавської лікарні. У 1905 році Михайло Дмитрович очолював чоловіче хірургічне відділення Херсонської губернської земської лікарні і викладав у фельдшерській школі при ній. З 1913 р. керував губернською земською лікарнею до початку першої світової війни. Разом з цим, працював хірургом в Херсонській общині Червоного хреста. В першій світовій війні 1914-1918 рр. приймав участь в якості начальника госпіталю Червоного хреста на 200 ліжок. Після закінчення війни повернувся в Херсон. У 1919 році Михайло Дмитрович стає головним лікарем і завідуючим хірургічним відділенням міської народної лікарні № 5 (нині Херсонська міська клінічна лікарня ім. Є. Є. Карабелеша). З 1938 до 1941 рр. при лікарні функціонувала дворічна, а далі трирічна, фельдшерська школа для підготовки кадрів медичних сестер та фельдшерів водного транспорту. Організатором, керівником та викладачем цієї школи був М. Д. Горбенко.

В роки Великої Вітчизняної війни 70-річний М. Д. Горбенко на базі лікувального закладу сформував військово-польовий госпіталь № 1749, з яким пройшов довгий фронтний шлях. Понад три тисячі операцій зробив він у роки війни, а госпіталь 56 разів розгортав свою роботу на різних фронтах. За невтомну працю М. Д. Горбенка нагороджено орденом Великої Вітчизняної війни першого ступеня.

У 1945 році Михайло Дмитрович повернувся у лікарню Водників головним лікарем та провідним хірургом. Він завжди був прикладом для колективу, користувався любов'ю і повагою у колег, щедро ділився досвідом і знаннями з молодими медиками. На його рахунку понад 20 тисяч операцій. Михайла Дмитровича знали, любили херсонці, не раз обирали депутатом міської ради.

В 1948 році, до 50-тої річниці лікарської, педагогічної та громадської діяльності, М. Д. Горбенка було нагороджено орденом Леніна і першому на Херсонщині присвоєно звання заслуженого лікаря УРСР.

До самої смерті (1949 рік) він тримав скальпель хірурга, вражаючи своєю працездатністю і творчим довголіттям. Це була людина великої волі, щедрого серця і кипучої енергії.

Довідкова інформація:

1891 р. – закінчив Полтавську гімназію.

1897 р. – отримав звання лікаря.

1903 р. - лікар Нагартавської лікарні Херсонського земства

1905 р. – очолив хірургічне відділення Херсонської губернської земської лікарні.

1913 р. – головний лікар Херсонської губернської земської лікарні.

1914-1918 рр. – начальник госпіталю Червоного Хреста.

1919 р. – головний лікар і завідуючий хірургічним відділенням міської народної лікарні № 5 (нині Херсонська міська клінічна лікарня ім. Є. Є. Карабелеша).

1938-1941 рр. – організатор, керівник фельдшерської школи

1941-1945 р.р. – начальник військово-польового госпіталю № 1749

1945 р. – нагороджений орденом Великої Вітчизняної війни першого ступеня.

1945-1949 рр. – головний лікар лікарні Водників.

1948 р. – нагороджений орденом Леніна, присвоєно звання Заслуженого лікаря УРСР.